

Kaunis mieli

Kurkela, Johanna

Kun yli kävi tuuli ja laulavat laineet löi
sen kulkua seuraili ja tyyntä hän ikävöi
ja mietti yksin hiljaa, liikkumatta, paikallaan
aikapäiviensä teitä

Pyhäkoulujeesuksesta pienenä kerrottiin
rakkauden puolapuilla pelisäännöt kerrattiin
elämähän meitä laittaa kouluihin oppimaan
ja korpiteille enkeleitä

elämähän meitä laittaa kouluihin oppimaan
ja korpiteille enkeleitä

Kun taivas oli tumma
ei hän nähnyt edes jalkojaan
hän mietti, miltä tuntui
isku vasten hänen kasvojaan
ja vesi oli mustaa siellä alhaalla, jossakin
ääretöntä surunauhaa

Vaan turvallinen yksinäisyys tarjoaa syliään
ja leviää jo lämpö yli pimeään ja yli jään
vielä humisevat äänet yllä kiireisen kaupungin
arjen huojentavaa rauhaa

vielä humisevat äänet yllä kiireisen kaupungin
arjen huojentavaa rauhaa

Lopulta kun päättää alkaa töitään tekemään
pilkkoa saunapuita ja kuunnella levyjään
kaunis mieli kääntää katseensa eteenpäin
ja sydän helpottunut huokaa

Kaunis mieli kääntää katseensa eteenpäin
on asioita pyöritelty tarpeeksi omin päin
ja huomaa, kuinka hyvä olla on juuri näin
sydän helpottunut huokaa